

OBSAH

EKUMENICKÁ HERMENEUTIKA TOMÁŠE AKVINSKÉHO

Duch disputace a zrození ekumenické hermeneutiky	5
Mezináboženský dialog	8
Ekumenický dialog	11
Duch ekumenismu	12
Dnešní ekumenická hermeneutika	14
Dokument Světové rady církví	16
Postkritická perspektiva	18
Tomášova ekumenická hermeneutika	20
Ediční poznámka	

CONTRA ERRORES GRAECORUM

PRVNÍ ČÁST

PROLOG	27
1. kapitola – Jak rozumět výroku, že se Syn vztahuje k Otci jako zapříčiněné k příčině	29
2. kapitola – Jak rozumět výroku, že Syn je druhý po Otci a Duch svatý třetí	33
3. kapitola – Jak rozumět výroku, že Duch svatý je třetím světlem	37
4. kapitola – Jak rozumět výroku, že esence je v Synu zrozená a v Duchu svatém vydechovaná	37
5. kapitola – Jak rozumět výroku, že Ježíš je nazýván Synem otcovské esence	43
6. kapitola – Jak rozumět výroku, že to, co je přirozeně propriální vlastností Otce, je i propriální vlastností Syna	43
7. kapitola – Jak rozumět výroku, že Otec ve své dokonalosti nepotřebuje ani Syna ani Ducha svatého	45
8. kapitola – Jak rozumět výroku, že Duch svatý je nezrozený	47
9. kapitola – Jak rozumět výroku, že Duch svatý je uprostřed mezi Otcem a Synem	49
10. kapitola – Jak rozumět výroku, že Duch svatý je obrazem Syna	49
11. kapitola – Jak rozumět výroku, že Syn je v Otci jako ve svém obrazu	53

12. kapitola – Jak rozumět výroku, že Duch svatý je nazýván slovem Syna	55
13. kapitola – Jak rozumět výroku, který říká, že jménem Krista se myslí Duch svatý	57
14. kapitola – Jak rozumět výroku, který říká, že Duch svatý neposílá Krista	59
15. kapitola – Jak rozumět výroku, který říká, že Duch svatý skutečně působí skrze Syna	61
16. kapitola – Jak rozumět výroku, že před vtělením Krista Bůh v lidech nepřebýval milostí	63
17. kapitola – Jak rozumět výroku, že božská esence byla počata a zrozena	63
18. kapitola – Jak rozumět tomu, když se říká, že božství se stalo člověkem	65
19. kapitola – Jak rozumět výroku, že Syn Boží přijal lidskou přirozenost do své esence	67
20. kapitola – Jak rozumět výroku, že člověk byl přijatý	67
21. kapitola – Jak rozumět výroku, který říká, že Bůh učinil člověka Bohem	69
22. kapitola – Jak rozumět výroku, že v Kristu není obraz prvního prarodiče	71
23. kapitola – Jak rozumět výroku, který říká, že tvorové nemohou spolupracovat se Stvořitelem	73
24. kapitola – Jak rozumět výroku, který říká, že stvoření nepatří Stvořiteli	75
25. kapitola – Jak rozumět výroku, že u andělů co do jejich přirozenosti nemluvíme o druhém či třetím	75
26. kapitola – Jak rozumět výroku, který říká, že Pavlovo učení poučuje i serafíny	75
27. kapitola – Jak rozumět výroku, který říká, že dech, který Bůh vdechl do lidské tváře, není rozumová duše, ale vlití Ducha svatého	77
28. kapitola – Jak rozumět výroku, že ten, kdo se jednou rouhal, se už nemůže nerouhat	79
29. kapitola – Jak rozumět výroku, že víra není vypověditelná	81
30. kapitola – Jak rozumět výroku, který říká, že víra nám není dána prostřednictvím andělů	81

31. kapitola – Jak rozumět výroku, který nazývá mrtvou literou i Nový zákon	81
32. kapitola – Jak rozumět výroku, že pouze nauka Nicejského koncilu je jediným a pravdivým vlastnictvím věřících	83

DRUHÁ ČÁST

Prolog	85
1. kapitola – O tom, že Duch svatý je Duchem Syna	87
2. kapitola – O tom, že Syn posílá Ducha svatého	93
3. kapitola – O tom, že Duch svatý přijímá z toho, co je Synovo	97
4. kapitola – O tom, že Syn působí skrze Ducha svatého	99
5. kapitola – O tom, že Duch svatý je obrazem Syna	101
6. kapitola – O tom, že je znamením Syna	103
7. kapitola – O tom, že je také pečeti Syna	105
8. kapitola – O tom, že Duch svatý je z Otce skrze Syna	105
9. kapitola – O tom, že Duch svatý je ze Syna	107
10. kapitola – O tom, že je zároveň z Otce i Syna	109
11. kapitola – O tom, že je od obou od věčnosti	109
12. kapitola – O tom, že Duch svatý je osoba z osob	109
13. kapitola – O tom, že je z esence Otce a Syna	111
14. kapitola – O tom, že je přirozeně ze Syna	111
15. kapitola – O tom, že Syn vydechuje Ducha svatého	113
16. kapitola – O tom, že vydechování je Synu vlastní	113
17. kapitola – O tom, že Otec i Syn vydechují stejným způsobem	115
18. kapitola – O tom, že je Synem vydechován od věčnosti	115
19. kapitola – O tom, že Duch svatý je vydechován z esence Syna	115
20. kapitola – O tom, že Duch svatý emanuje ze Syna	117
21. kapitola – O tom, že Duch svatý plyne ze Syna a že je od věčnosti	117
22. kapitola – O tom, že Syn je původcem Ducha svatého	119
23. kapitola – O tom, že Syn je autorem Ducha svatého	119
24. kapitola – O tom, že Syn je principem Ducha svatého	121
25. kapitola – O tom, že Syn je pramenem Ducha svatého	121
26. kapitola – Závěr: Duch vychází ze Syna	123
27. kapitola – O tom, že u božských osob je plynutí totéž co vycházení	125

28. kapitola – O tom, že k důkazu vycházení Ducha svatého používají řečtí i latinští učenci stejné argumenty	127
29. kapitola – O tom, že se Duch svatý liší od Syna tím, že z něj pochází	129
30. kapitola – O tom, že rozdíl mezi osobami se zakládá na jakémsi řádu přirozenosti	131
31. kapitola – O tom, že pro spásu musíme věřit, že Duch svatý je ze Syna	135
32. kapitola – O tom, že římský pontifik je první a nejvyšší ze všech biskupů	135
33. kapitola – O tom, že tento pontifik má univerzální pravomoc nad celou církví Kristovou	137
34. kapitola – O tom, že římský pontifik má v církvi plnost moci	139
35. kapitola – O tom, že má stejnou moc, jakou udělil Kristus Petrovi	141
36. kapitola – O tom, že mu patří rozhodování ve věcech víry	141
37. kapitola – O tom, že je představeným ostatních patriarchů	143
38. kapitola – O tom, že podřízení římskému pontifikovi je nezbytné pro spásu	143
39. kapitola – Proti tvrzení těch, kteří odmítají slavení svátosti s nekvašeným chlebem	145
40. kapitola – O tom, že existuje očištec, ve kterém se očišťují duše od hříchů, od nichž se neočistily v přítomném životě	149
41. kapitola – Závěr	151